

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA Den Haag

VERZONDEN

DATUM:

10 juni 2013

BIJLAGE(N):

1

UW BRIEF VAN:

8 mei 2013 (met kenmerk PDN.2013/1/109)

ONS KENMERK:

/15632

UW CONTACT:

P.C.G. Koopmeiners

Onderwerp: Beroepsschrift aanwijzingsbesluit Natura 2000 gebied Eilandspolder (89)

Geachte voorzitter en leden van de afdeling,

Door middel van deze brief tekenen wij beroep aan tegen het definitieve aanwijzingsbesluit van het Natura 2000 gebied Eilandspolder, nummer 89.

Op 14 oktober 2008 heeft ons college reeds een inspraakreactie gegeven (met kenmerk BW/1839) op het ontwerp- aanwijzingsbesluit van dit Natura-2000 gebied.

Allereerst herhalen wij nogmaals in algemene bewoordingen de inhoud van deze inspraakreactie.

Onze zorg gaat uit naar onze agrarische sector. De gemeente Beemster (droogmakerij en werelderfgoed) wordt direct begrenst door Natura-2000 gebieden waaronder de Eilandspolder. Reeds vijf jaar geleden spraken wij de zorg uit over de mogelijke nadelige gevolgen voor de toekomstige bedrijfsvoering en bedrijfsontwikkelingen van onze agrariërs. Inmiddels zijn deze beperkingen enorm en onacceptabel gebleken. Deze agrariërs zijn namelijk ook de belangrijkste dragers en beheerders van ons zo waardevol cultuurlandschap. Een landschap dat wij ook volgens UNESCO en de Staat der Nederlanden juist moeten behouden en ontwikkelen waarbij de cultuurhistorische waarde en identiteit van het werelderfgoed Droogmakerij de Beemster beschermd dient te worden.

Al meerdere malen zijn signalen afgegeven dat het ingezette beleid, de agrarische bedrijfsontwikkeling in ernstige mate belemmert en daarmee ook het voortbestaan van onze agrarische sector en ons cultureel erfgoed bedreigt.

Wij willen u met name wijzen op de brief van 19 december 2012 (met kenmerk pk/G/12770), die overigens ook al reeds naar het ministerie van economische zaken is verstuurd, die wij als bijlage aan dit beroepsschrift zullen toevoegen.

In het aanwijzingsbesluit van de Eilandspolder staat de bescherming van het veenmosrietland (belangrijkste instandhoudingsdoel) centraal. Bescherming dat overigens al jaren lang door de overheid in de praktijk plaatsvindt waardoor vergunningverlening (WABO/natuurbeschermingwet) voor onze agrarische sector onnodig moeilijk, zo niet onmogelijk gemaakt wordt. "De kern van de problematiek is dat in het aanwijzingsbesluit nog steeds wordt gesteld dat het zogenoemde subtype veenmosrietland in de Eilandspolder zeer zeldzaam is en

extreem gevoelig voor stikstof. En dat daardoor in het kader van de vergunningverlening hier zeer terughoudend en zorgvuldig mee moet worden omgegaan". Met andere woorden; de bescherming zal nodig blijven en dat suggereert in geen geval een positieve ontwikkeling voor de ontwikkelkansen voor de agrarische sector in ons agrarisch cultuurlandschap.

Parallel daaraan geeft de provincie Noord-Holland al enige tijd aan dat de PAS (programmatische aanpak stikstof) de oplossing zou moeten bieden voor alle aanwezige knelpunten. U begrijpt wellicht dat door de eerdere vertragingen van dit instrument en de onduidelijke vorm deze aankondiging slechts wantouwen en onbegrip heeft gewekt. Na jarenlang uitstel is er volgens de provincie nu toch echt zicht op het van kracht worden van dit instrument. Namelijk per 1 januari 2014. Toch zijn we in het licht van het verleden nog argwanend.

Desgevraagd heeft de provincie Noord-Holland ons schriftelijk laten weten dat alle knelpunten en belemmeringen ten aanzien van ontwikkelingen binnen de agrarische sector in de gemeente Beemster weggenomen zullen worden, inclusief een gedetailleerde cijfermatige onderbouwing, welke ontwikkelkansen er zijn. Hieruit blijkt namelijk dat deze ontwikkelingsruimte voldoende is voor nu en in de toekomst. Naast dit positieve geluid komt het schrijnend besef van het feit dat de agrariërs jaren lang procedures in het kader van de Natuurbeschermingswet hebben moeten voeren om een minimale ontwikkeling mogelijk te maken.

In dit kader heeft reeds bestuurlijk overleg plaatsgevonden mede ter voorbereiding van de vaststelling van het "beheerplan" Natura-2000 gebied Eilandspolder. In dit "beheerplan" wat als invulling dient nadat het gebied ook daadwerkelijk definitief is aangewezen staan maatregelen genoemd om het veenmosrietland te onderhouden en te beheren. Tevens wordt in het beheerplan al uitgegaan van de ontwikkelkansen die de PAS gaat bieden.

Gezien de nieuwe inzichten verstrekt door de PAS en vertaald in het beheerplan wekt de ongewijzigde beschermde status van het veenmosrietland in het definitieve aanwijzingsbesluit en de aannahme dat het veenmosrietland zeer stikstofgevoelig zou zijn (zie nota van antwoord, bijlage C, pagina 54 van het aanwijzingsbesluit inclusief de verwijzing naar het rapport Van Dobben en Van Hinsberg, voetnoot 46) zeer veel verbazing.

Het lijkt erop alsof er totaal geen afstemming heeft plaatsgevonden tussen de toekomstige PAS het definitieve aanwijzingsbesluit en het beheerplan Eilandspolder. Wij vinden dat, naast de al niet te volgen procedurele volgorde, onbegrijpelijk en onverantwoord. De consequentie is namelijk dat de belangrijkste economische drager van ons cultureel erfgoed; de agrarische sector, wederom de dupe wordt.

Ons beroepschrift richt zich naast het bovenstaande op het volgende:

De bestaande agrarische bedrijfsvoering inclusief alle ontwikkelingen (al dan niet met vertraging) leven al sinds jaar en dag prima samen met de diverse bedreigde en beschermde soorten flora en fauna in de omgeving.

De achtergrondconcentratie aan stikstof ter plekke van het veenmosrietland is al sinds jaar en dag hoger dan de zogenoemde kritische hoeveelheid stikstof voor hetzelfde veenmosrietland. Dit is wat ons betreft alleszeggend.

Dat het veenmosrietland op een goede wijze dient te worden onderhouden is acceptabel.

Omdat door relatief simpel onderhoud (zie beheerplan) de doelen bereikt kunnen worden is het niet nodig is om het veenmosrietland te zien als bedreigde florasoort.

Ten aanzien van de procedure is al reeds een kritische noot geplaatst. Wij willen er nogmaals op wijzen dat het ongelooflijk is dat het definitieve aanwijzingsbesluit niet pas wordt genomen nadat de PAS is vastgesteld. Niet alleen omdat er geen sprake is van enige afstemming of

samenhang maar ook omdat uit de PAS blijkt dat het aanwijzingsbesluit op inhoudelijke gronden niet correct is onderbouwd. Ook het beheerplan dat complementair moet zijn met het aanwijzingsbesluit, immers het beheerplan zorgt voor de uitwerking van het aanwijzingsbesluit, is dit dus echter niet.

In het definitieve aanwijzingsbesluit worden de nieuwe stikstof berekeningen (die de basis vormen van de PAS) niet toegepast. De kans is aanwezig dat het van kracht worden van de PAS wederom langer op zich laat wachten en dat de uitbreidingsruimte voor onze agrariërs weer zal worden teruggedraaid. Ondanks de schriftelijke toezeggingen.

De zogenaamde wetenschappelijke onderbouwing in het aanwijzingsbesluit van de kritische depositiewaarde stikstof ter plekke van het veenmosrietland is niet correct omdat de geconstateerde achtergrondwaarde van stikstof al hoger blijkt te zijn.

Wij verlangen gezien de bovenstaande beroepsgronden, dat het veenmosrietland als instandhoudingdoel uit het aanwijzingsbesluit wordt geschrapt dan wel het aanwijzingsbesluit op te schorten zolang de PAS nog niet van kracht is en tevens de wetenschappelijke uitgangspunten van het besluit aan te passen naar de nieuwe inzichten die inmiddels in het kader van de PAS zijn gebruikt.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,
burgemeester en wethouders van Beemster.

H.N.G. Brinkman
burgemeester

E. Kroese-Vrolijk
secretaris

College van Gedeputeerde Staten
van Noord-Holland
Postbus 123
2000 MD Haarlem

21 DEC. 2012

VERZONDEN

DATUM:

19 december 2012

BIJLAGE(N):

UW BRIEF VAN:

ONS KENMERK:

pk/G/12770

UW CONTACT:

P.C.G. Koopmeiners

Onderwerp: Consequenties Natura 2000 agrarische sector gemeente Beemster

Geacht college,

Vanuit de doelstellingen van de Natuurbeschermingswet, vindt bescherming plaats van de zogenaamde Natura 2000-gebieden en gebieden die als beschermd natuurmonument zijn aangewezen. Hiermee legt deze wet beperkingen op aan allerlei (economische) activiteiten. De consequenties van de uitvoering van deze wet botsen in onze optiek daarbij onevenredig hard tegen alle andere maatschappelijke belangen die wij als gemeentebestuur en bevoegd gezag ook moeten behartigen.

Wij willen u er namelijk op wijzen dat voor de gemeente Beemster het behoud van het agrarisch cultuurlandschap (droogmakerij en werelderfgoed) van essentieel belang is en dus juist beschermd dient te worden. Ook provincie Noord-Holland zelf heeft hierin een opdracht deze waarde te beschermen. De belangrijkste dragers en beheerders van ons bijzondere cultuurlandschap vormen namelijk deze agrariërs. Om het functioneren van de landbouwsector en het daarmee samenhangende agrarische cultuurlandschap, de bodemkundige cultuurhistorische waarden en het verkavelingspatroon op het grondgebied van de gemeente Beemster te behouden dient de huidige agrarische functie van het landschap ook behouden te worden.

In de dagelijkse praktijk stuiten veel agrariërs in onze gemeente echter op grote belemmeringen en (vergunnings)problemen, met name in het ingeval zij hun bedrijf willen uitbreiden. Daarmee komt het continueren, het behoud en de bescherming van de agrarische sector en de daarmee hierboven genoemde samenhangende waarden onder zware druk te staan. En was het nu zó, dat de procedurele en inhoudelijke regels en voorwaarden waaraan moet worden voldaan, zouden bijdragen aan de instandhoudingsdoelen van de Natuurbeschermingswet, dan kan daar nog enigszins begrip voor opgebracht worden. Dit is echter niet of nauwelijks het geval; met name niet waar het gaat om de stikstofdepositie. Dit zullen wij hieronder toelichten.

- In de omgeving van het grondgebied van de gemeente Beemster bevinden zich drie Natura 2000 gebieden; de polder Zeevang, de Eilandspolder en het Jisper- en Wormerveld. In Zeevang gaat het alleen om bescherming van fauna en is stikstofdepositie in dit kader niet aan de orde.

Resten het Jisper- en Wormerveld en de Eilandspolder. Daarbij is met name de bescherming van de Eilandspolder van groot belang (vanwege het aantal vierkante meters aangrenzend grondoppervlak) voor de economische continuïteit van onze agrariërs. Het betreft de bescherming van 0,21 ha veenmosrietland; veenmosrietland is gevoelig voor stikstofdepositie. De afstand van agrarische bedrijven in de Beemster tot aan dit beschermde stukje natuur varieert van ongeveer vijfhonderd meter tot negen kilometer. Zoals bekend, neemt de depositie van stikstof enorm af naarmate de afstand tussen de bron (boerderij) en de plaats waar de stikstof neerdaalt toeneemt; op een afstand van 500 meter van de bron is de depositie nog maar 1,3 % van de waarde op 50 m afstand van de bron; op een afstand van 1.000 m is dit nog 0,4 %¹. Desalniettemin moeten alle agrarische bedrijven langdurige en dure procedures doorlopen (voortoets, passende beoordeling, Natuurbeschermingswetvergunning) met het oog op de stikstofdepositie.

- De achtergronddepositie van stikstof afkomstig van verkeer en industrie blijft hierbij grotendeels buiten beeld. Bij de invoering onlangs van de verhoging van de maximumsnelheid op vele Rijkswegen van 120 naar 130 kilometer per uur (ook dwars door het beemster grondgebied) is bij ons weten geen Natura 2000 toets voor het veenmosrietland in de Eilandspolder uitgevoerd.
- Uit het voorontwerp van het beheerplan Eilandspolder blijkt dat de belangrijkste maatregelen ten behoeve van het behoud van het veenmosrietland bestaan uit werkzaamheden ter plaatse (vroeger maaien, boompjes trekken, diep plaggen en de waterhuishouding).

Kortom de invloed van uitbreiding van agrarische bedrijvigheid in de Beemster op het veenmosrietland in de Eilandspolder is nagenoeg nihil. Ditzelfde verhaal geldt ook voor het Jisper- en Wormerveld. Zij het in mindere mate vanwege minder aangrenzend oppervlak aan de gemeente.

Intussen duurt de besluitvorming over de definitieve aanwijzing van Natura 2000 gebieden en de vaststelling van de beheerplannen eindelooz. Jaren van onderzoek en overleg zijn verstreken, de invoering van de PAS wordt ieder jaar weer voor een jaar opgeschoven, maar agrariërs met uitbreidingsplannen moeten aan allerlei tijdrovende en kostbare procedures voldoen en het duurt vele maanden voordat er van de kant van de provincie uitsluitel komt.

Voor agrariërs in de Beemster die willen en op economische gronden vaak móeten uitbreiden, zijn de hierboven geschetste zaken fruikend.

Als college van de gemeente Beemster dringen wij er bij u dan ook op aan

- alles te doen wat in uw vermogen ligt om de regelgeving c.a. rondom de bescherming van Natura 2000 gebieden en dan met name waar het betreft de eisen met betrekking tot stikstofdepositie door agrarische bedrijven terug te brengen naar redelijke normen;
- voor wat betreft de uitvoering en toepassing van vigerende voorschriften - vanzelfsprekend binnen de grenzen die wetgeving en jurisprudentie stellen - een terughoudende opstelling in te nemen t.o.v. agrariërs in de Beemster met uitbreidingsplannen waar het gaat om de (procedurele) eisen met betrekking tot stikstofemissie.

Tenslotte willen wij u er nogmaals op attenderen dat er naar uw college, na de ingediende motie door de raadsfractie van de Beemster Polder Partij (naar aanleiding van de raadsvergadering

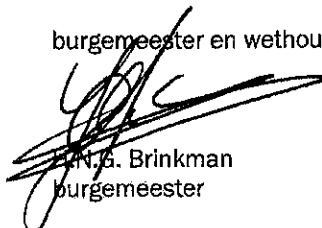
---

¹ Projectrapportage veebezetting, stikstof en ammoniak in nationaal landschap Laag Holland; Jan Buijs Agro-advies, juni 2010

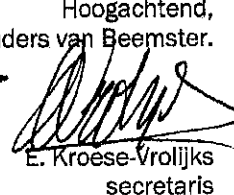
van 17 februari 2011), een brief van ons college is verstuurd, waarin deze motie, betreffende het ontwerp Eilandspolder Beheerplan is verwoord. Het betrof hier de motie betreffende de kennisgeving dat het genoemde beheerplan totaal geen lokaal politiek draagvlak heeft; en dat dat met name geldt voor het onderdeel behoud van 0,21 hectare veenmosrietland in de Eilandspolder-Oost. Onze gemeenteraad is namelijk nog steeds van mening dat deze doelstelling, mede elders verwoord in deze brief, niet 'haalbaar en betaalbaar' is en dat de beheermaatregelen voor het behoud van deze kleine oppervlakte veenmosrietland de ontwikkeling van duizenden omliggende hectare, specifiek voor het agrarisch productiegebied en andere ontwikkelingen binnen de gemeente Beemster, onevenredig zwaar beperkt.

Wij hopen erop u met deze brief voldoende te hebben geïnformeerd en spoedig een reactie van u te krijgen.

Hoogachtend,
burgemeester en wethouders van Beemster.

J.N.G. Brinkman
burgemeester

E. Kroese-Vrolijk
secretaris

C.c.

- ministerie van Economische Zaken
- ministerie van Infrastructuur en Milieu
- tweede Kamer der Staten-Generaal
- Europese Commissie